

ஒரு தேசிய இனத்திற்கு மற்றொன்றை உரிமை களையும்விட தேசிய அரசுகரிமைதான் மிகப்பெரிய சனநாயக உரிமையாகும். தேசிய அரசுகரிமை இல்லாத தேசிய மக்களின் வாழ்க்கை அடிமைத்தனமும் அவலமும் நிறைந்ததென்பதைச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இந்த உண்மையைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஒரு தேசிய இனத்தின் பாட்டாளிவர்க்கம் சனநாயகப் புரட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்ல முடியாது. இத்தகைய நிலையில் தேசிய விடுதலையின் அங்கமாக சனநாயகப் புரட்சி இயக்கத்தை கட்டமைப்பதன் மூலமே அந்த தேசத்தை சோசலிசத் திற்கும் கம்யூனிசத்திற்கும் இட்டுச் செல்ல முடியும். பாட்டாளி வர்க்கம் இதில் தவறிழைத்தால் அம்மக்கள் பூர்சுவா தேசியவாதத்திற்கோ தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கோ பவியாசி சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கு உள்ளாவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

கட்சித் தீர்மானம்

தமிழ்நாடு மார்க்சிய - லெனினியக் கட்சி

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்று சேருங்கள்!

தநாமாலெக

கட்சித் தீர்மானம்

முதல் மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது
1992 டிசம்பர் 12-15
1993 சனவரி புரட்சிகளால்
இதழில் வெளிவந்தது

தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சி

இரண்டாம் பதிப்பு : சூன் 2012

விலை : ரூ. 20

கட்சித் தீர்மானம்

- ★ உலக அரசியல் சக்திகளின் நிலை குறித்த மதிப்பீடு
- ★ சோசலிச சமுதாயம் : விரிவான ஆய்வின் தேவை
- ★ இந்தியத் தேசம்: தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியம்
- ★ இந்தியாவில் சனநாயக புரட்சியும் தேசிய விடுதலையும்
- ★ இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் : ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம்
- ★ தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சி - தமிழக விடுதலைப் புரட்சி

**உலக அரசியல் சக்திகளின்
இன்றைய நிலை குறித்த மதிப்பீடு**

1.1 மாபெரும் வெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோரால் கட்டமைக்கப்பட்டு பின்னர் திரிபுவாதிகளால் சமூக ஏகாதிபத்தியமாக சீரழிக்கப்பட்ட சோவியத் யூனியனில் முற்றாக முதலாளித்துவம் மீட்டமைக்கப்பட்டுவிட்டது. அது இனியும் பெயரளவில் கூட ஒரு சோசலிச நாடாக இல்லை என்பது மட்டுமின்றி பல்வேறு நாடுகளாகச் சிதறுண்டு போய்விட்டது. சிதறுண்ட நாடுகள் தமக்குள் காமன்வெல்த் என்ற அமைப்பை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பினும், இராணுவ பலத்தில் இன்னும் பழைய தளவாடங்களுடன் நீடிப்பினும் அது இனியும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் போட்டியான மேலாதிக்க வல்லரசுகளில் ஒன்றாக இல்லை. இந்நிலை அந்நாடு பல்வேறு நாடுகளாகச் சிதறுண்டு போவதற்கு முன்பாகவே யெல்ட்சின் கும்பல் அதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பாகவே ஏற்பட்டுவிட்டது. வளைகுடா யுத்தத்தில் திரிபுவாதிகளின் சோவியத் யூனியன், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கைவிரல் அசைவுக்கு ஏற்ப செயல்பட்டதே இதைத் தெளிவுபடுத்தியது.

1.2 இரசிய சமூக ஏகாதிபத்தியத்தின் வீழ்ச்சி அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமே உலகின் வலிமைவாய்ந்த ஒரே மேலாதிக்க வல்லரசு என்ற நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது. அது தனது உலக மேலாதிக்கப் பேரவாவை தங்குதடையற்ற முறையில் வெளியிட வாய்ப்பளித்திருக்கிறது. புதிய உலக ஒழுங்கமைப்பு என்ற அதன் உலக மேலாதிக்கத் திட்டத்தை-அவாவை வெளியிட்டிருக்கிறது. வளைகுடா யுத்தத்திலிருந்து அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற தொடங்கி

இருக்கிறது. அரசியல், பொருளாதாரம், இராணுவம் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் உலக நாடுகளைச் சுரண்டவும் அடக்கி ஒடுக்கவும் அது வெறிகொண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

1. 3 எனினும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வெறி அதன் பலவீனத்தின் வெளிப்பாடும் ஆகும். அதன் பொருளாதாரம் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு கடும் நெருக்கடியில் சிக்கியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அதன் மேலாதிக்க நிலைக்குப் போட்டியாக சப்பானும், அய்ரோப்பிய சமூகமும் குறிப்பாக செர்மனியும் வளர்ந்து கொண்டுள்ளன. இது அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கக் கனவுகள் தடங்கலின்றி நிம்மதியாக நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்ற கவலையை அதற்கு அளித்திருக்கிறது.

1. 4 சிதறுண்ட இரசியா, ஒரு காமன்வெல்த் ஏற்பாட்டைச் செய்துகொண்டு தனது இராணுவ வலிமையை ஓரளவு தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் தன்னைப் பற்றிய அரசியல், இராணுவ ரீதியான பிரமை முற்றிலும் கலைந்துவிடாமல் இருப்பதற்கான முயற்சியில் இருக்கிறது. கனடா, ஆஸ்திரேலியா, சீனா மற்றும் கிழக்கு அய்ரோப்பிய நாடுகள் போன்ற மற்ற ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவ நாடுகள் மேலாதிக்க வல்லரசாகவோ அதற்காக முயலுகின்ற நிலையிலோ இல்லை.

1. 5 அமெரிக்க மேலாதிக்க வல்லரசும் அதனுடன் மேலாதிக்க நிலைக்குப் போட்டியிடும் அய்ரோப்பிய சமூகம் குறிப்பாக செர்மன் மற்றும் சப்பான் ஏகாதிபத்தியங்களும் தமக்குள் போட்டிகளும், முரண்பாடுகளும் கொண்டவையே எனினும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான மூன்றாம் உலக நாடுகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் அடக்கி ஒடுக்குவதிலும் தமக்குள் ஒன்றுக்கொன்று துணை புரிகின்றனவாகவே - அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கரங்களைப் பலப்படுத்துகின்றனவாகவே செயல்படும் என்பதை வளைகுடா யுத்தம் நிரூபித்திருக்கிறது.

1. 6 சோவியத் யூனியனின் முழுமையான வீழ்ச்சி உலகில் ஒரு சமாதான யுகத்தைத் தோற்றுவித்துவிட்டது என்பது போலவும், பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான சகாப்தம் தோன்றியிருப்பது போலவும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் பசப்பி வருகிறார்கள். உண்மையில் அமெரிக்க மேலாதிக்கமும், ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் தமது ஏகாதிபத்திய, மேலாதிக்க முயற்சிகளைப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் மூடி மறைப்பதற்கான தந்திரமே இது. அமெரிக்க

ஏகாதிபத்தியம் அய்க்கிய நாடுகள் அமைப்பைத் தனது சொந்தக் கைக்கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் என்ற முகாந்திரத்திலும் தனது அதிரடி மேலாதிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை உலகறியும்.

1. 7 ஏகாதிபத்தியங்களின் இந்தப் பேச்சுவார்த்தை நாடகங்கள் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடுகள் தீர்ந்துவிட்டது போலவும், யுத்த வாய்ப்புகள் மறைந்துவிட்டது போலவும் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உண்மையில் மேலாதிக்கத்திற்குப் போட்டியிடும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையேயான போட்டி சமாதானத்தின் மூலம் தீர்க்கப்படக்கூடியதல்ல. ஏகாதிபத்தியங்கள் இருக்கும்வரை யுத்தங்கள் தவிர்க்கப்பட முடியாது என்பதால் யுத்த அபாயங்கள் நீடிப்பதை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மறைத்துவிட முடியாது.

1. 8 மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இந்தியா போன்றவை பிராந்திய(துணை) ஏகாதிபத்தியங்களாக உள்ளன. மற்ற பிராந்திய நாடுகளை ஒடுக்கிக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான கருவியாக ஏகாதிபத்தியங்கள் இத்தகைய பிராந்திய(துணை) ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்றன. அவற்றின் நடவடிக்கைகள் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு ஆதரவாகவும் சிறிய தேசங்களுக்கும், மக்களுக்கும் எதிராகவும் இருக்கும்வரை அவை இப்பிராந்திய(துணை) ஏகாதிபத்தியங்களின் நடவடிக்கைகளில் தலையிடாமையைப் பின்பற்றுகின்றன. அதே நேரத்தில் இத் துணை ஏகாதிபத்தியங்கள் தெற்காசியக் கூட்டமைப்பு போன்ற பிராந்தியக் கூட்டமைப்புகளில் தமது மேலாதிக்க நோக்கங்களுக்காகப் பங்கேற்றுள்ளன. இக்கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர் நாடுகள் தமது நாடுகளில் மக்களின் தேசிய விடுதலை மற்றும் சனநாயக எழுச்சிகளையும், போராட்டங்களையும் ஒடுக்கவும், ஏகாதிபத்தியத்துடன் தமது பேரத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவும் தமக்குள் உதவிக்கொள்ள விரும்புகின்றன. துணை ஏகாதிபத்தியங்கள் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நிலையை மேற்கொள்ளும் பலம் அற்றவை எனினும் அத்தகைய வாய்ப்புகளோ நிலைமைகளோ ஏற்படும்போது ஏகாதிபத்தியங்கள் கூட்டாக அதை ஒடுக்கவும் நசுக்கவும் தயங்கப் போவதில்லை.

1. 9 பிராந்திய நாடுகள், பிராந்திய(துணை) ஏகாதிபத்தியங்களின் மேலாதிக்க நடவடிக்கைகளில் வெறுப்பை வெளிப்படுத்திக்கொள்கின்றன. எனினும் தம் சொந்த ஆளும் வர்க்க நலன்களின் காரணமாக அக்கூட்டமைப்புகளில் அங்கம் வகிக்கவும் விரும்புகின்றன.

1. 10 இவ்வாறு இன்று உலக அரசியல் சக்திகளின் நிலை எழுபது-எண்பதாம் ஆண்டுகளின் நிலையிலிருந்து பெருமளவுக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. எழுபது-எண்பதுகளில் முதலாவது, இரண்டாவது உலகைச் சேர்ந்தவையாய் இருந்த நாடுகள் தற்போது மேலாதிக்க வல்லரசு, மேலாதிக்கத்திற்காகப் போட்டியிடும் வல்லரசுகள் மற்றும் பிற முதலாளித்துவ, ஏகாதிபத்திய நாடுகள் எனப் பிரிந்துள்ளன. மூன்றாம் உலகைச் சேர்ந்ததாய் இருந்த சீனம் இன்று தன்னை முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் இணைத்துக் கொண்டிவிட்டது. மேலாதிக்க வல்லரசாய் இருந்த இரசிய சமூக ஏகாதிபத்தியம் இன்று அமெரிக்காவுடன் மேலாதிக்கத்திற்காகப் போட்டியிடும் வல்லரசுகளான அய்ரோப்பிய சமூகம் - குறிப்பாக செர்மன் மற்றும் சப்பான் வல்லரசுகளுக்கும் பின்தங்கி இருக்கிறது. மேலாதிக்க வல்லரசுகளில் ஒன்றாக இருந்த அமெரிக்கா இன்று உலகின் ஒரே மேலாதிக்க வல்லரசாக முன்னிற்கிறது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பிராந்திய (துணை) ஏகாதிபத்தியங்கள் மற்றும் பிற பிராந்திய நாடுகள் என வேறுபாடு உள்ளன. எனினும் இந்நாடுகளின் ஆளும் வர்க்கங்கள் பெரும்பாலும் ஏகாதிபத்திய சார்பு கொண்டவையாகவும், உள்நாட்டில் தேசிய, சனநாயக எழுச்சிகளை மூர்க்கத்தனமாக ஒடுக்கும் பிற போக்குக் கும்பலாகவும் இருக்கின்றன என்பதில் வேறுபாடு எதுவும் இல்லை.

1. 11 இன்று ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் உலகெங்கும் இனவெறி எதிர்ப்பு மற்றும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களும், ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களும் சிறிதும், பெரிதும் நடந்து வருகின்றன. ஆனால் இன்று உலகில் எந்த அரசும் இப்போராட்டங்கள், இயக்கங்கள்பால் உண்மையான பரிவு கொண்டவையாக அல்லது உதவுகின்றவையாக இல்லை.

1. 12 இன்று உலகம் முழுவதும் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் பலவீனமாக இருக்கிறது. எனினும் அது உலகம் முழுவதும் நடக்கும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, மேலாதிக்க எதிர்ப்பு போராட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களையும் உறுதியாக ஆதரிப்பதற்கும் எல்லாவித ஆக்கிரமிப்புகளையும் எதிர்ப்பதற்கும் தடையல்ல. மேலாதிக்க வல்லரசு, ஏகாதிபத்தியங்கள் மற்றும் பிராந்திய(துணை) ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் எல்லாவித மேலாதிக்க, ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகளையும் அவை உறுதியுடன் அம்பலப் படுத்தவும், எதிர்க்கவும் வேண்டும். அவர்களுக்குள் ஏற்படும் முரண் பாடுகளை எதிரிகளைப் பிரித்தறிவதன் மூலம் மேலாதிக்கம், ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராகவும்; இனவெறி எதிர்ப்பு தேசிய

விடுதலை இயக்கங்கள் மற்றும் உலகமெங்கும் உள்ள மக்களின் புரட்சிகர போராட்டங்களுக்கு ஆதரவாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறக்கூடாது.

1. 13 நாடுகள் சுதந்திரத்தை விரும்புகின்றன, தேசங்கள் விடுதலையை விரும்புகின்றன, மக்கள் புரட்சியை விரும்புகிறார்கள். உலகெங்கும் உள்ள புரட்சியாளர்கள் நாடுகளின் சுதந்திரத்திற்கும், தேசங்களின் விடுதலைக்கும், மக்களின் புரட்சிகர எழுச்சிக்கும் எப்போதும் ஆதரவாளர்கள்-தலைமை தாங்குபவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

2

**சோசலிச சமுதாயம் குறித்த
விரிவான ஆய்வின் தேவை**

2. 1 திரிபுவாதம் என்பது முதலாளித்துவ சித்தாந்தமே என அடையாளம் காட்டி குருச்சேவ் திரிபுவாதத்தையும், லியூ-டெங் திரிபுவாதத்தையும் எதிர்த்துப் போராடினார் மாவோ. குருச்சேவ் திரிபுவாதம் இரசியாவை ஒரு சமூக ஏகாதிபத்தியமாகச் சீரழித்து விட்டதையும் அம்பலப்படுத்தினார்.

2. 2 மாவோ கூறியதை ஏற்காத நவீன புரட்டல்வாதிகள் வெட்கப்படும்படி இன்று இரசியாவில் அப்பட்டமான முதலாளித்துவம் அரங்கேற்றப்பட்டுவிட்டது. சோசலிசம் அதிகாரப்பூர்வமாக அகற்றப் பட்டு, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. மாவோ மறைவுக் குப் பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய டெங் கும்பல் சீனத்திலும் முதலாளித்துவத்தை மீட்டமைத்துவிட்டது.

2. 3 சோசலிச சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து வர்க்கங்களும், வர்க்கப் போராட்டங்களும் நிலவுகின்றன. சோசலிசப் பாதைக்கும் முதலாளித் துவப் பாதைக்கும் இடையிலான போராட்டம் நிலவுகிறது. முதலாளித் துவ மீட்சிக்கான அபாயம் நிலவுகிறது என்பதை எடுத்துரைத்த மாவோ பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் வர்க்கப் போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதன் வாயிலாக-புரட்சியைத் தொடர்வதன்

வாயிலாக சோசலிசத்தை படிப்படியாகக் கம்யூனிசத்திற்கு வளர்க்க முடியும் என்றும் இப்போராட்டத்தில் இறுதி வெற்றி யாருக்கு என்பது இறுதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட நெடுங்காலம் ஆகும் என்றும் எடுத்துரைத்தார்.

2. 4 சீனத்திலும், இரசியாவிலும் முதலாளித்துவத்தைப் பகிரங்கமாக மீட்டமைத்த புரட்டல்வாதக் கும்பல்கள் முதலில் சோசலிச சமுதாயத்தில் வர்க்கங்களும் வர்க்கப் போராட்டமும் நிலவுவதையும், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதன் தேவையையும் மறுப்பதிலிருந்தே தொடங்கினர். எனவே சோசலிச சமுதாயத்தில் வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிய மாவோவின் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வது ஒரு சமுதாயம் தொடர்ந்து சோசலிசமாக நிலவுவதற்கு முதல் நிபந்தனையாகும்.

2. 5 குருச்சேவ் கும்பல் ரசியாவை கைப்பற்றியதையடுத்து சோசலிச முகாம் இல்லை என்ற நிலை உருவாகியது; டெங் கும்பல் சீனாவை கைப்பற்றியதையடுத்து சோசலிச நாடுகள் இல்லை என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

2. 6 இது சோசலிசத்திற்குப் பெரும் பின்னடைவுக் காலமாகும். இது உலகம் முழுவதும் போராடும் உழைக்கும் மக்களுக்கும், தேசங்களுக்கும், நாடுகளுக்கும் பேரிழப்பாகும்.

2. 7 சோசலிசத்தின் தோல்வி ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் சோசலிசமும், மார்க்சியமும் காலாவதியாகி விட்டது; அதன் தோல்வி நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது; சோசலிசமும் கம்யூனிசமும் கற்பனையே; முதலாளித்துவமும் சந்தைப் பொருளாதாரமும் மனிதகுலத்தின் முன் உள்ள ஒரே வழி என்று பலவாறாகக் கூக்குரல் இட்டு வருகிறார்கள்.

2. 8 எனினும் முதலாளித்துவமும், சந்தைப் பொருளாதாரமும் மீட்டமைக்கப்பட்ட அடுத்த மணி நேரத்திலேயே கடும் நெருக்கடிகளையும் எதிர்ப்பையும் சந்தித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றிய செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. முதலாளித்துவமல்ல கம்யூனிசமே மனிதகுலத்திற்கு முன்னுள்ள ஒரே தீர்வு என்பதை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

2. 9 சோசலிசத்தின் தோல்வி குறித்து முதலாளித்துவவாதிகள் என்னதான் கூக்குரல் இட்டாலும் அது தற்காலிகமானதே, விஞ்ஞான

சோசலிச சமுதாயம் தோன்றி முழுதாக ஒரு நூற்றாண்டுகூட முடியவில்லை. இதற்கு முந்திய சமுதாய அமைப்புகளோடு ஒப்பிடும்போது இது தோன்றி குறுகிய காலமே ஆகிறது. எந்த ஒரு சமுதாய அமைப்பும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டதோ, முதல் முறையிலேயே நிலைநிறுத்திக் கொண்டதோ இல்லை.

2. 10 சோசலிச சமுதாய அமைப்பு மிகக் குறுகிய காலமே நிலவி வந்திருக்கிறது என்றபோதிலும், அது தற்காலிக தோல்வியைச் சந்தித்திருக்கிற போதிலும் அது உலகுக்கு அளித்த சாதனைகளும் படிப்பினைகளும் எல்லையற்றவையாகும். முதலாளித்துவம் நிலப்பிரபுத்துவத்துடன் சமரசமாகச் சென்ற ஒரு சகாப்தத்தில் நிலப்பிரபுத்துவத்தை முற்றாக வீழ்த்தி சனநாயகக் கடமைகளை பெரும்பாலான நாடுகளில் சோசலிசமே சாதித்திருக்கிறது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக உழைக்கும் மக்களின், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின், நாடுகளின், தேசங்களின் உற்ற நண்பனாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது. மக்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தி ஓர் உயரிய சமுதாய நெறியை உருவாக்கியிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சோசலிச சமுதாயக் கட்டமைவு குறித்த பல்வேறு படிப்பினைகளை அதுவிட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

2. 11 தோழர் மாவோ சோசலிச சமுதாயம் குறித்த பல்வேறு கோட்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் தொகுத்தளித்திருக்கிறார். எனினும் உலகில் நிலவிய சோசலிச சமுதாய அமைப்புகளின் அனுபவங்கள்-அச்சமுதாயங்களில் நிகழ்ந்த வர்க்கப் போராட்டங்களும்; பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் தொடர்ந்து வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்துவதில் உள்ள பிரச்சனைகளும் மேலும் பருண்மையான ஆய்வுகள் மூலம் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இரசிய அனுபவங்களைத் திறந்த மனதுடன் மாவோ விவாதித்ததுபோல், சீன அனுபவமும் பிற நாடுகளின் அனுபவமும், இரசிய அனுபவமும் கூட விவாதித்து படிப்பினைகள் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

2. 12 உலகில் நடைபெற இருக்கும் எல்லா பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகளும் சோசலிசக் கட்டுமானம் பற்றிய பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளவிருக்கின்றன. எனவே சோசலிச சமுதாயங்களின் அனுபவங்கள் விரிவான ஆய்வுக்கும், விவாதத்துக்கும் உட்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்தும் அனுபவங்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டும். எதிர்கால சோசலிசப் புரட்சிகளின் வெற்றிக்கு இது அவசியமாகும்.

**இந்தியத் தேசம் என்கிற
தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியம்**

3. 1 இந்தியாவில் சனநாயகப் புரட்சியிலிருந்து பிரிக்க முடியாத மிகத் தெளிவானதும், அடிப்படையானதும், எதிரெதிரானதுமான இரு அரசியல் போக்குகள் நிலவுகின்றன. முதலாவது, இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் உள்ள இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களின் தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியப் போக்கு. இது தரகு முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தையும் இந்துப் பார்ப்பனியத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள சனநாயக விரோத பாசிசப் போக்கு ஆகும். இரண்டாவது போக்கு இதற்கு எதிரானது. அது இந்தியாவில் உள்ள வேறுபட்ட மொழி, கலாச்சாரம், வரலாறு கொண்ட பல்வேறு தேசிய இனங்களும் முழுமையான நவீன தேசங்களாக வளர்ந்துவரும் சனநாயகப் போக்கு ஆகும். மிகப் பெரும்பான்மையான தேசிய இன உழைக்கும் மக்களின் நலனை உள்ளடக்கியுள்ள இந்த அரசியல் போக்கு தேசியப் பொருளாதாரம், தேசிய அரசரிமை ஆகிய கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது போக்கை எதிர்த்து இந்த இரண்டாவது போக்குடன் தன்னை இணைத்துக்கொள்ளாமல், இந்தியாவில் உள்ள எந்த தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கமும் தனது சனநாயகப் புரட்சிக் கடமையை நிறைவேற்ற முடியாது.

3. 2 ஆனால், இந்திய ஆளும் வர்க்கங்கள் இந்தியாவில் உள்ள தேசிய இனங்கள் அனைத்தினுடையவும் சுயநிர்ணய உரிமையை- தேசிய அரசரிமையைப் பறித்து அவை முழுமையான நவீன தேசங்களாக வளரவிடாமல் ஒடுக்கி வருகின்றன. அவற்றின் தேசிய உரிமைகள் அனைத்தையும் பறித்து நசுக்கி வருகின்றன. மேலும் அண்டை அரசுகளையும் மிரட்டிப் பணியவைத்து தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றன.

3. 3 இந்தப் பிற்போக்கான ஏகாதிபத்தியவாதம் இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களால் முடிமறைக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்திய மக்களின் பொதுமொழியாக எதுவும் இல்லாத நிலையில், இந்தியா ஒரு தேசமோ, இந்திய மக்கள்

ஒரு தேசிய இனமோ அல்ல எனினும் அவர்கள் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

3. 4 இந்திய ஆளும் வர்க்கங்கள் இந்தியா ஒரு தேசமே என்பதற்கு ஆதாரமாக இந்தியா முழுவதும் மக்கள் ஒரே கலாச்சாரத்தால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இந்தக் கலாச்சார ஒருமைப்பாடு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாறு கொண்டது என்றும் கூறுகிறார்கள்.

3. 5 அவர்கள் கூறும் ஒரே கலாச்சாரம், கலாச்சார ஒருமைப்பாடு என்பது இந்தியா முழுவதும் பரவியிருக்கும் இந்துமதக் கலாச்சாரம் என்பதன்றி வேறல்ல. இந்துமதக் கலாச்சாரம் அல்லது கலாச்சார மரபு என்பது பார்ப்பன சாதியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட சாதியமுறை சமூக அமைப்பைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்தியாவில் கால் முதல் தலை வரை இச்சாதிய சமூக அமைப்பு பரவியுள்ளது. அதைப் போலவே இச்சாதிய சமூக அமைப்பிற்கு தெய்வீகத்தன்மையும், புனிதத்தன்மையும் வழங்கும் வேதங்களும், உபநிடதங்களும் தர்மசாத்திரங்களும், இதிகாசங்களும், புராணங்களும், கீதையும் இந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ளன. இந்திய மக்களைப் பிணித்துள்ள இந்துப் பார்ப்பனிய பண்பாட்டின் ஆதாரங்களாக இவை இருக்கின்றன. எத்தனை ஆன்மீகச் சாயம் பூசப்பட்டாலும் இவற்றின் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்தன்மையை மறைத்துவிட முடியாது.

3. 6 மேலும், இந்தியாவை ஒரே தேசமாகக் காட்ட அவர்கள் அகற்றுகின்ற பொது மொழி ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியாவின் பொதுமொழியாக மாற்ற விரும்பும் மொழி உலக வழக்கில்லாத சமக்கிருத மொழியேயாகும். இது உலக வழக்கில்லாத மொழியேயானாலும் இந்துமத இலக்கிய மொழியாகவும், இந்துமதத்தில் உயர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பார்ப்பனப் புரோகித சாதியின் பொதுமொழியாகவும் இருக்கிறது.

3. 7 உலக வழக்கில்லாத ஒரு மொழியை உடனடியாகப் பொதுமொழியாக்கும் சாத்தியமில்லை என்பதால் அம்மொழியின் எழுத்துகளையும், எண்களையும் பெருமளவு சொற்களையும் கொண்டு ஆரியவர்த்தத்தில் மேல்தட்டு சாதி-வர்க்கத்தவர் மொழியாக உருவாக்கப்பட்ட சமக்கிருதமயமாக்கப்பட்ட இந்தி மொழியை இந்தியாவின் பொதுமொழி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். சமக்கிருத

மொழியை தேவ மொழி என்று கூறி அதை இந்தியத் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக அறிவித்திருப்பதுடன் அதன் வளர்ச்சிக்காக தனிச் சலுகையுடன் பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தியை மேலும் மேலும் சமக்கிருத சொற்களால் வளப்படுத்தவும் இந்திய மக்கள் அம்மொழியை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி திணிக்கவும் அம்மொழிக்கும் தனிச்சலுகை கொடுத்து பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

3. 8 வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் இந்தியாவை காலனியாக்கிய போது நாடு முழுவதும் நிர்வாக மொழியாக ஆங்கிலத்தைத் திணித்தது. தற்போது ஆங்கிலத்தின் இடத்தை முழுமையாக இந்திமொழி பிடிக்கவும், பின்னர் படிப்படியாக சமக்கிருதம் கைப்பற்றவும் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

3. 9 பார்ப்பன சாதித் தலைமையிலான சாதியமுறை சமூக அமைப்பும் பார்ப்பனிய செல்வாக்கு பெற்ற சமக்கிருத-இந்திமொழி ஆதிக்கமும் 'இந்தியத் தேசியத்தின்' இந்துப் பார்ப்பனிய சாராம்சத்தை வெளிப்படுத்தும் உண்மைகளாக இருக்கின்றன.

3. 10 இந்தியத் தேசியத்தின் இந்துப் பார்ப்பனிய சாராம்சத்தைப் பாதுகாப்பதில் இந்திய ஆளும் வர்க்கமான தரகுப் பெருமுதலாளி வர்க்கம் தொடர்ந்து மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வருகிறது. 'தேவ' மொழியும் 'தேவ' மொழியின் செல்வாக்குட்பட்ட இந்தி மொழியும் இந்திய அரசின் தனிச்சலுகைக்குரிய மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப் பட்டிருப்பதும் பார்ப்பனியத்தின் புனிதத்தைப் பாதுகாக்கும் இந்துமத இலக்கியங்களான வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலானவற்றினதும் இந்துமத நிறுவனங்களினதும் புனிதத்தை அரசே இடைவிடாது எல்லா வழிகளிலும் பரப்பிப் பாதுகாத்து வருவதும் இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

3. 11 இந்திய தரகுப் பெருமுதலாளிகள் தொடர்ந்து பார்ப்பனியத் தைப் பேணுவதன் மூலம் இந்தியாவில் உள்ள பல்தேசிய இனங்களையும் இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் ஒரே அரசு எல்லைக்குள் அடக்கி வைத்து தமது விரிந்த சந்தையைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள். மேலும் பார்ப்பனியம் தேசிய இன மக்களை சாதியரீதியில் பிளவுபடுத்துவதால் அவர்கள் வர்க்க உணர்வோ தேசிய இன உணர்வோ பெறாமல் தடுக்கப்பட்டு தொடர்ந்து பின் தங்கிய நிலையில் வைக்கப்படுகிறார்கள். தேசிய மற்றும் சனநாயக இயக்கங்களில் அணிதிரளாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது தரகுப்

பெருமுதலாளிகளின் கரண்டலும் கொள்ளையும் இந்தியா முழுவதும் பாதுகாப்பான முறையில் தொடர வழிவகை செய்கிறது.

3. 12 இவ்வாறு இந்துமதத்தின் மூலம் இந்தியா முழுவதும் உள்ள சாதியமுறை சமூக அமைப்பில் தமது சாதிய ஆதிக்கத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள பார்ப்பன சக்திகளும், தமது விரிந்த சந்தையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தரகுப் பெருமுதலாளிய சக்திகளும் இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையையும் அரசரிமையையும் பறித்து அவற்றின் மொழி, கலை, இலக்கிய கலாச்சாரத்தை கூட்டாக ஒடுக்கி வருவது ஒரு பிற்போக்கான ஏகாதிபத்தியவாதமே அன்றி தேசியவாதம் அல்ல.

3. 13 தரகுமுதலாளித்துவ, பார்ப்பனிய சக்திகளின் இந்த ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறை பல்வேறு தேசிய இன மக்களையும் பின்தங்கிய, அரைநிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்திமுறையில் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதிலேயே பாதுகாப்புக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இவை எல்லா தேசிய இனங்களிலும் நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளுடன் பிரிக்க முடியாத கூட்டு கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பார்ப்பனிய சாதியைத் தலைமையாகக் கொண்ட பலபடித்தான சாதியாதிக்கச் சமூக அமைப்பு - அதாவது பார்ப்பனிய சமூக அமைப்பு - இந்தியாவில் முதலாளியத் திற்கு முந்திய பின்தங்கிய நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி உறவுகளில் குறிப்பான தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறது. நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகள் சாதியாதிக்க முறையில் உழவர்களின் உழைப்பை இலவசமாய் உறிஞ்சிட இது வகை செய்கிறது. இவ்வாறு நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கமும், பார்ப்பனிய சாதி ஆதிக்கமும் பிரிக்க முடியாததாயிருக்கிறது.

3. 14 இந்தியா ஓர் அரைக்காலனி நாடு என்று இ.பொ.க.(மா-லெ) வரையறுத்திருக்கிறது. இவ்வரையறுப்பு இந்தியாவின் பெயரளவிலான அரசியல் சுதந்திரம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியச் சார்பை தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆயினும், அது இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் அரசரிமையையும் ஒடுக்கி ஓர் ஏகாதிபத்தியத் தன்மை பெற்றிருப்பதையும் அதன் இந்துப் பார்ப்பனியத் தன்மையையும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. எனவே இந்தியாவை தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியம் என்று வரையறுப்பதே சரியானதாகும். இதில் தரகு என்பது அரைக்காலனி என்பதன் ஏகாதிபத்தியச் சார்பு மற்றும் பெயரளவிலான சுதந்திரம் என்ற வரையறைகளை உள்ளடக்கி இருப்பதுடன் தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியம் என்பது தரகு முதலாளித்துவ-பார்ப்பனிய சக்திகள் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் அரசரிமையை மறுத்து

ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையைச் செலுத்தி வருவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் இந்தியா ஓர் அரைக்காலனி அரைநிலப்பிரபுத்துவ நாடு என்ற வரையறுப்பு - ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு. இந்தியத் தேசியம் என்கிற நாட்டின் பல்தேசிய இனப்பண்பை மறுக்கும் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம் என்பதால் தவறான வரையறுப்பாகும்.

3. 15 இந்தியாவில் பல்வேறு தேசிய இனங்கள் இருக்கின்றன என்று ஏற்றுக்கொள்வதும், அவற்றின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக்கொள்வதும் மட்டுமே இந்த ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்திற்கு முடிவுகட்டிவிடுவதில்லை. இதற்கு முடிவுகட்டுவதற்கு அரைக்காலனி - அரைநிலப்பிரபுத்துவம் என்ற வரையறை தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியம் என்ற வரையறையாக மாற்றப்படுவது அவசியமாகும்.

4

இந்தியாவில் சனநாயகப்புரட்சியும் தேசிய விடுதலையும்

4. 1 இந்தியாவில் சனநாயகப்புரட்சிக் கட்டத்தில் இருக்கும் பல்வேறு தேசிய இனங்களும் தமக்கென தனித்தனியான மக்களையும் மொழியையும் பிரதேசத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் வரலாற்றையும் பெற்றுள்ளன. மேலும் அவை நவீன தேசங்களாக உருவாகும் நிகழ்ச்சிப் போக்கில் இருக்கின்றன. இந்நிகழ்ச்சிப் போக்கின் வெற்றி அத்தேசிய இனங்களில் நடைபெறும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயகப்புரட்சியின் வெற்றியோடு இணைந்துள்ளது.

4. 2 இத்தேசிய இனங்கள் அனைத்தும் இந்திய தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியத்தால் அரசரிமை மறுக்கப்பட்ட அடிமை தேசிய இனங்கள் என்பதால் இவற்றில் நடைபெறும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு-நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயகப் புரட்சி, இந்திய தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கான தேசிய விடுதலையுடன் இணைக்கப்படும்தோது மட்டுமே வெற்றிபெற முடியும்.

4. 3 இத்தகைய தேசிய விடுதலைப்புரட்சி இயக்கங்களுக்கு, ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் இருக்கும் ஏகாதிபத்திய மூலதன வரவால் கொழுக்கவிரும்பும் தரகுப் பெருமுதலாளி வர்க்கமும், பார்ப்பனிய சக்திகளும், பின்தங்கிய உற்பத்தி உறவுகளில் உயிர்

வாழும் நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளும் எதிராக இருக்கின்றன. தேசிய முதலாளித்துவ சக்திகளோ இத்தகைய தேசிய விடுதலைப் புரட்சி இயக்கங்களைக் கட்டமைக்கும் விருப்பமோ சக்தியோ இன்றி உள்ளன. அவை மக்களின் தேசிய விருப்பங்களைப் பயன்படுத்தி இந்தியத் தேசியம் என்னும் தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குள் தமது நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சிகளைக் கொண்டுள்ளன.

4. 4 எனவே ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு, தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் திட்டத்துடன் தேசிய விடுதலை மற்றும் சனநாயகப் புரட்சியைக் கட்டமைத்து வழிநடத்தும் வரலாற்றுக் கடமை அவ்வத் தேசிய இனங்களிலிருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திடமே விடப்பட்டுள்ளது.

4. 5 எனவே ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு, தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தேசிய விடுதலைப் புரட்சியுடன் இணைந்த சனநாயகப் புரட்சியைக் குறைந்தபட்ச திட்டமாகவும், சோசலிசம், கம்யூனிசத்தை அதிகப்பட்ச திட்டமாகவும் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள் கட்டப்பட்டு தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும்.

4. 6 புரட்சிக்கு முந்திய இரசியாவும், சீனாவும் சனநாயகப் புரட்சிக் கட்டத்தில் இருந்த பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாடுகளாக இருந்தபோதிலும் அந்நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள் தேசிய விடுதலைப் புரட்சி குறித்து இத்தகைய முடிவுகளை முன்வைக்கவில்லை என்பதும், தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிப்பதுடன் நிறுத்திக் கொண்டன என்பதும் உண்மையே. அந்நாடுகளில் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள் தேசிய இனப் பிரச்சினையில் கையாண்ட அதே அணுகுமுறைகளை இந்தியாவில் நாம் பின்பற்ற முடியாது என்பதற்குக் காரணம் இந்நாட்டின் பருண்மையான நிலைமைகள் அந்நாடுகளின் நிலைமைகளிலிருந்து மாறுபட்டவை என்பதேயாகும்.

4. 7 புரட்சிக்கு முந்திய இரசிய, சீன நாடுகளில் இருந்த தேசிய இனங்களில் ஒடுக்கும், ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்கள் என்ற வேறுபாடு இருந்தது. ஆனால் இந்தியாவில் அனைத்து தேசிய இனங்களும் சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்

பட்ட ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களாகவே இருக்கின்றன. இங்கு தேசிய இனங்களை ஒடுக்கி வருவது இந்தியத் தேசியம் என்ற போர்வையில் உள்ள இந்திய தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியமே - இது ஒரு தேசிய இனம் அல்ல - என்பது முதலாவது வேறுபாடாகும். அடுத்து, அந்நாடுகளில் ஒடுக்கும் தேசிய இனங்களில் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி பலம் வாய்ந்ததாகவும் புரட்சியைத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்துவதாகவும் இருந்ததுடன் பல்வேறு ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்கும் வேலைத்திட்டத்தினை முன்வைத்து ஒரே கட்சியில் பல்தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்க முன்னணிப் படைபினரும் இணைய முன்னோடியாய் இருந்தன. இத்தகைய நிலை இந்தியாவில் இல்லை என்பது இரண்டாவது வேறுபாடாகும்.

4. 8 ஒரு பின்தங்கிய பல்தேசிய இன நாட்டில் ஒடுக்கும் தேசிய இனத்தில் உள்ள பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் பலம் மற்றும் நடத்தையைப் பொருத்தே ஒரே கட்சி, ஒட்டுமொத்தப் புரட்சியா அல்லது தனிக்கட்சி, தேசிய விடுதலைப் புரட்சியா என்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒடுக்கும் தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்கம் பலமாக புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்குவதாக இருக்கும்போது அதன் வெற்றி பிற ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் தேசிய விடுதலைக்கும் வழிவகுத்து விடுகிறது. இது ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள் தமது தேசிய, சனநாயக கடமைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி துரிதப்படுத்துவதாக அமைவதால் அவை ஒடுக்கும் தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்கம் அளிக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய உறுதிமொழியை ஏற்று ஒரே கட்சி, ஒட்டுமொத்தப் புரட்சியில் இணைவது சாத்தியமும் சரியும் ஆகிறது. ஒடுக்கும் தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் தலைமைதாங்கும் பலமான நிலையில் இல்லாதபோது அல்லது ஒடுக்கும் தேசிய இனமே இல்லாத நிலையில் இத்தகைய சாத்தியப் பாடுகள் எவையும் இல்லை. மேலும் ஒர் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றி மட்டுமே பிற ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் தேசிய விடுதலைக்கும் வழி வகுப்பதாக இருக்க முடியாது என்பதால் இத்தகைய நிலையில் ஒரே கட்சி, ஒட்டுமொத்தப் புரட்சி என்பது சாத்தியமற்றதும், தவறானதும் ஆகும்.

4. 9 இந்தியாவில் ஒடுக்கும் தேசிய இனம் என்று ஒன்று இல்லாததால் (அதில் பலமான பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் இருக்கிறதா என்ற பரிசீலனைக்கே இடமில்லை) இங்கு ஒரே கட்சி, ஒட்டுமொத்தப் புரட்சி என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. இத்தகைய சிந்தனைகள்

இந்தியாவில் தேசிய விடுதலையையும் சனநாயகப் புரட்சியையும் நிறைவேற்ற உதவுவதற்கு பதில் ஊறுவிளைவிக்கவே செய்யும். இங்குள்ள ஒரே வழி ஒவ்வொரு தேசிய இனப்பாட்டாளி வர்க்கமும் தமது சொந்தக் கட்சியைக் கட்டி தேசிய விடுதலையுடன் இணைந்த வடிவில் சனநாயகப் புரட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதன்றி வேறில்லை.

4. 10 அதே நேரத்தில் இங்கு எல்லா தேசிய இனங்களையும் ஒடுக்கும் ஒரு பெரிய தேசிய இனம் இல்லை, எனினும் ஒடுக்கப்படும் பெரிய தேசிய இனங்களால் ஒடுக்கப்படும் சில சிறிய தேசிய இனங்கள் இருக்கின்றன. (உ.ம்: மேற்கு வங்கத்தில் கூர்க்கா, அசாமில் போடோ போன்றவை) இத்தகைய பகுதிகளில் ஒடுக்கப்படும் பெரிய தேசிய இனத்தில், அதனால் ஒடுக்கப்படும் சிறிய தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்கும் பலமான பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள் இருக்குமாயின் அவ்விரு தேசிய இனப் பாட்டாளிகளுக்கும் ஒரே கட்சி ஒட்டுமொத்தப் புரட்சி என்பது சாத்தியமானவதும் சரியானதுமாகும்.

4. 11 இந்தியாவில் ஏகாதிபத்தியமும், நிலப்பிரபுத்துவமும், தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியமும் முற்றாக வீழ்த்தப்பட்ட பின் அது இன்றைய எல்லைகளுடன் பல்வேறு தேசிய குடியரசுகளின் ஒன்றியமாக நீடிக்குமா அல்லது தேசிய குடியரசுகளின் பல்வேறு ஒன்றியங்களாக மாறுமா அல்லது பல்வேறு தேசிய குடியரசுகளாக இருக்குமா என்பன போன்றவை எல்லாம் அவை தமது தேசிய விடுதலைப் புரட்சியை நிறைவேற்றிக் கொண்டபின் அவற்றின் சுயவிருப்பில் தீர்மானிக்கக் கூடியவையாகும். அவ்வாறில்லாத அரசு எல்லைகள் குறித்த எந்த வேலைத்திட்டமும் ஏகாதிபத்தியவாதமே ஆகும்.

5

**இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின்
ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம்**

5. 1 இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் இந்தியத் தேசம் என்பதன் உண்மைப் பொருளைத் தொடக்கம் முதலே உணர்ந்து, கொண்டிருக்க

வில்லை. இந்துப் பார்ப்பனியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியத் தேசம் என்ற கருத்தை காங்கிரசுக் கட்சி உருவாக்கிக் கொண்டது. இதற்கு மாறாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு அடிப்படையில் இந்தியத் தேசம் என்ற கருத்தை இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் கொண்டிருந்தது.

5. 2 நவீன தேசங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயக எழுச்சிகளிலேயே உருவாயின. ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் இவ்வெதிர்ப்பு ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிராகவும் மாறியது. இவ்வெழுச்சிகளை முதலாளித்துவ வர்க்கம் தலைமை ஏற்று நடத்த இயலாத நிலையில் அல்லது சமரசமாகச் சென்றுவிடும் நிலையில் முதலாளித்துவ சனநாயக எழுச்சிகளை மேற்கொண்டு சோசலிசப் புரட்சிக்கு வழியமைக்கும் கடமை பாட்டாளி வர்க்கத்தை எதிர்கொண்டது.

5. 3 தேசிய எழுச்சி என்பது வெறும் நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு அல்லது நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு - ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்பது மட்டுமல்ல இது வெறும் பொருளாதார அம்சம் மட்டுமே, மொழி முதலான தேசிய இன பொதுப்பண்புகளைக் கொண்ட பிரதேச மக்களுடன் இந்தப் பொருளாதார அம்சம் இணைக்கப்படும்போது மட்டுமே தேசமும், தேசிய எழுச்சிகளும் சாத்தியமாகும். மொழி முதலான இனக்கூறுப் பொதுப்பண்புகளை மறுத்து பொருளாதார அம்சங்களை மட்டும் கொண்டு அல்லது பொருளாதார அம்சங்களுடன் மத ஒருமைப்பாடு போன்ற பொது அம்சங்களை இணைத்து நவீன தேசங்களோ தேசிய எழுச்சிகளோ நிகழ முடியாது.

5. 4 மொழி முதலான இனக்கூறுப் பொதுப்பண்புகளைக் கைவிட்டு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு என்ற பொருளாதார அம்சத்தை மட்டும் சார்ந்து நின்று இந்தியத் தேசியம் என்ற கருத்தை இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் உருவாக்கிக் கொண்டது ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம் ஆகும். காரணம், இது இந்தியாவில் பல்வேறு தேசிய இனங்களும் முழுமையான அரசரிமை பெற்ற நவீன தேசங்களாக மாறும் நிகழ்ச்சிப்போக்கில் இருக்கின்றன என்பதையும், அரசரிமை பெற்ற நவீன தேசங்கள் சுதந்திரமாக ஒன்றிணைந்தால் கூட அது சுதந்திரமான தேசியக் குடியரசுகளின் ஒன்றியமாகத்தான் இருக்கமுடியுமே தவிர இந்தியத் தேசியமாக இருக்கமுடியாது என்பதையும் நிராகரித்துவிடுவதால் இது இந்தியாவில் உள்ள தேசிய இனங்களின் அரசரிமையை மறுக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதமேயாகும். இது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு என்ற பொருளாதார ஒருமைப்பாட்டின் அடி

படையில் முன்வைக்கப்படுவதால் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார வாதமாகும்.

5. 5 1942-43-இல் இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் தேசம், தேசிய இனம் பற்றிய மார்க்சிய கருத்துகளை முதன்முதலாக அறிந்து கொண்டபின் கூட ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்திலிருந்து விடுபடவில்லை. அது கட்சித் திட்டத்தில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை இணைத்துக் கொண்டபோதிலும் இந்தியத் தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற கண்ணோட்டத்துடனேயே தனது தீர்மானங்களையும் நடைமுறைகளையும் வகுத்துக் கொண்டது.

5. 6 காரணம், இந்தியாவில் தேசிய சனநாயகப் பிரச்சினைகளை பருண்மையாக ஆய்வு செய்ததன் மூலமாக அன்றி இரசியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திட்டத்தைப் பின்பற்றியே இ.பொ.க. தனது கட்சித் திட்டத்தில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய தீர்மானத்தை இணைத்துக்கொண்டது. அதாவது சனநாயகப் புரட்சிக்கும், தேசிய உருவாக்கத்திற்கும் இடையிலான உறவைப் புரிந்துகொண்டு சனநாயகப் புரட்சிக்கு வெற்றிகரமாக தலைமையளிக்கும் தீர்வு என்ற முறையில் அல்ல, 'இந்தியத் தேசிய' ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கான போர்த்தந்திரம் என்ற முறையிலேயே இணைத்துக் கொண்டது.

5. 7 இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) என இரு கட்சிகளாக இ.பொ.க. இயக்கம் பிளவுபட்டபின் இரு கட்சிகளுமே இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பது என்ற பெயரில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய தீர்மானத்தைக் கட்சித் திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டன. அவற்றின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயகம் என்பதெல்லாம் 'இந்தியத் தேசிய' ஒருமைப்பாடு என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டதே என இதன் மூலம் - அவை பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தின. இது அக்கட்சிகளை முற்றிலும் 'இந்தியத் தேசிய' காவலர்களாக அதாவது தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியத்தின் காவலர்களாக, முற்றிலும் சீரழிந்த திரிபுவாத பாராளுமன்றவாதக் கட்சிகளாக மாற்றியது.

5. 8 இக்கட்சிகளின் திரிபுவாத, பாராளுமன்றவாதப் போக்குகளை எதிர்த்து உருவான இ.பொ.க.(மா-லெ) தனது கட்சித்திட்டத்தில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற தீர்மானத்தை மீண்டும் இணைத்துக் கொண்டது. இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) ஆகிய இரு கட்சிகளும் இந்தியப் பெருமுதலாளிகளைத் தேசிய முதலாளிகள்

என்று வரையறுத்ததற்கு மாறாக தரகு முதலாளிகள் என்று சரியாக வரையறுத்தது. பாராளுமன்றப் பாதையை நிராகரித்து ஆயுதப் போராட்டப் பாதையை உயர்த்திப் பிடித்தது. இதன்மூலம் அது இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு எதிரான, சமரசப்படுத்த முடியாத கட்சியாகத் தன்னை நிறுத்திக் கொண்டது.

5. 9 அதே நேரத்தில் இந்தியா ஓர் அரைக்காலனி - அரைநிலப் பிரபுத்துவ நாடு என்ற கட்சியின் வரையறுப்பு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு இந்தியத் தேசியம் என்கிற ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்திற்கு முடிவுகட்டக்கூடிய வரையறுப்பாக இல்லை. கட்சித் திட்டத்தில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை இணைத்துக் கொண்டதுகூட 1942-53 கால கட்சித் திட்டத்திலிருந்ததை மீட்டமைத்துக் கொண்டதே தவிர இந்தியாவின் தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்த பருண்மையான ஆய்விலிருந்து பெறப்பட்ட முடிவல்ல. எனவே கட்சி ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்திலிருந்து மீளாத கட்சியாகவே இருந்தது. கட்சித் திட்டம் காலனியகால ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்றும், அரசியல் தீர்மானங்கள் இந்திய அரசியல் நிலைமைகளை தேசிய நிலைமைகள் என்றுமே வர்ணித்தன.

5. 10 ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம் கட்சியை எந்த தேசிய இனத்துடனும் அதன் தேசிய, சனநாயக இயக்கங்களுடனும் அதன் வரலாற்றுடனும் ஒட்டாத, அதனால் மிகப் பெரும்பான்மையான தேசிய இன உழைக்கும் மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்ட தேசிய சூனியவாதக் கட்சியாக்கியது. இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) இந்தியத் தேசிய பாதுகாவலர்களாகி தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்தியக் கட்சிகளாகச் சீரழிந்துவிட்ட பின்னர் தோன்றிய இ.பொ.க.(மா-லெ) தனது இடது தீவிரவாதத்தால் - ம.தி. அமைப்பு, இயக்கம் மறுப்பு, தனிநபர் அழித்தொழிப்பு போன்றவற்றால் - முற்றிலும் மக்களிடமிருந்து தனிமைப் பட்டதுடன் பல்வேறு குழுக்களாகவும் சிதறுண்டது. அதன் தேசிய சூனியவாதம் கட்சி மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுவதற்கு காரணமானது மட்டுமின்றி புரட்சிகர அறிவுத்துறையினர் தேசிய சூனியவாத - ஏகாதிபத்தியவாத தத்துவப் போக்குகளுக்குப் பலியாகவும் காரணமாகியது.

5. 11 ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின் விளைவான தேசிய சூனியவாதம் கட்சியில் தத்துவ வறட்சி, வறட்டுவாதம், வரலாறு பற்றிய அறியாமை, அனுபவவாதம் ஆகியவற்றுக்கும் காரணமாகியதுடன் இயக்கத்தின் தன்னியல்பான வேலைமுறைக்கும் காரணமாக

கியது. இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) மற்றும் இ.பொ.க. (மா-லெ)யின் எந்தப் பிரிவும் தன்னியல்பான வேலைமுறைக்கு விதிவிலக்கு அல்ல.

5.12 ஒரு புரட்சியின் மூலம் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு உணர்வுப்பூர்வமாக மக்களைத் தயாரிக்காத எந்த வேலை முறையும் தன்னியல்பான வேலைமுறையே. இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) ஆகிய இரண்டும் திரிபுவாத பாராளுமன்றவாத அரசியலுக்கு பொருளாதாரப் போராட்டங்கள் மூலம் மக்களைத் திரட்டுவதையே தமது வாழ்நாள் வேலைமுறையாகக் கொண்டுள்ளன. இதற்கு மாறாக பாராளுமன்றவாதத்தை நிராகரித்திருக்கும் இ.பொ.க. (மா-லெ)யின் பிரிவுகள் எந்த தேசிய இனத்தின் தேசிய இயக்கத்துடனும் ஒட்டாத, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு - நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு புதிய சனநாயகப் புரட்சி என்ற தேசிய சூனியவாத அரசியலுக்கு - தூய பொருளாதாரவாத அரசியலுக்கு தீவிரவாத நடவடிக்கைகள் மூலம் மக்களைக் கவருவது அல்லது பொருளாதார, பகுதிக் கோரிக்கைகளுக்கான போராட்டங்கள் மூலம் மக்களைத் திரட்டுவது என்ற வேலை முறையைக் கொண்டிருக்கின்றன. தேசிய சூனியவாத அரசியல் மக்களைப் புரட்சிகரமான முறையில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு வழிநடத்தும் அரசியல் அல்ல என்பதால் இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா) போலவே இ.பொ.க.(மா-லெ)யின் வேலைமுறையும் புரட்சிகர அரசியலுக்கு மக்களை உணர்வுப் பூர்வமாக அணிதிரட்டுவதற்கானதாக இல்லை. இவ்வாறு இ.பொ.க., இ.பொ.க.(மா), இ.பொ.க. (மா-லெ)யின் பிரிவுகள் ஆகிய அனைத்து அமைப்புகளும் தமக்குள் திரிபுவாதம், தீவிரவாதம் என்பதில் வேறுபாடு கொண்டிருந்த போதிலும் தன்னியல்பு வேலைமுறையில் வேறுபாடு கொண்டவையாக இல்லை.

5. 13 இந்தியாவில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இயக்கத்தின் தோல்விக்கும், தேக்கத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணமாய் இருப்பது ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம், தேசிய சூனியவாதம், தன்னியல்பு வேலைமுறை ஆகியவையே. இவற்றுக்கு முடிவுகட்டுவதன் மூலமே இந்தியாவில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இயக்கத்தின் வெற்றிக்கு உறுதி ஏற்படுத்த முடியும். இது இந்தியா ஒரு தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய ஏகாதிபத்திய நாடு என்று சரியாக வரையறுப்பதன் மூலமே சாத்தியமாகும். ஏனெனில் இந்த வரையறுப்பு மட்டுமே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயகப் புரட்சியைத் தேசிய விடுதலையுடன் இணைந்த வடிவில் பாட்டாளி வர்க்கம் தலைமை ஏற்று நடத்த வழிகாட்டுகிறது.

5. 14 இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் தோற்றம் இந்தியாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் தத்துவமாக மார்க்சிய-லெனினியத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது. அந்தத் தத்துவமே இ. பொ. இயக்கம் பிளவுபட்டபின் இ.பொ.க.வும், இ.பொ.க.(மா)வும் அப்பட்டமான திரிபுவாதிகளாக; ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகளாக மாறியபோது அவற்றிலிருந்து ஆயுதப் போராட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு இ.பொ.க(மா-லெ) தோன்றக் காரணமாகியது. இக்கட்சி இந்திய பெருமுதலாளிகள் பற்றிய சரியான வரையறுப்பை நல்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் நிலவும் அனைத்து இடது, வலது திரிபுகளுக்கும் முடிவுகட்டுவதுடன், இந்தியாவை 'தரகு முதலாளிய-பார்பனிய ஏகாதிபத்தியம்' என்று சரியாக வரையறுப்பதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்துக்கும் முடிவுகட்டி ஒவ்வொரு தேசிய இனத்தின் பாட்டாளி வர்க்கமும் தமது சொந்த தேசிய இனத்தின் விடுதலையுடன் இணைந்த சனநாயகப் புரட்சி திட்டத்துடன் புரட்சி இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கடமையை இன்று எதிர்கொண்டுள்ளன.

6

தமிழ்நாடு மார்க்சிய - லெனினியக் கட்சியின் தலைமையில் தமிழக விடுதலைப் புரட்சி

6. 1 ஒரு தேசிய இனத்திற்கு மற்றெல்லா உரிமைகளையும்விட தேசிய அரசரிமைதான் மிகப்பெரிய சனநாயக உரிமையாகும். தேசிய அரசரிமை இல்லாத தேசிய மக்களின் வாழ்க்கை அடிமைத்தனமும் அவலமும் நிறைந்ததென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த உண்மையைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஒரு தேசிய இனத்தின் பாட்டாளி வர்க்கம் சனநாயகப் புரட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்ல முடியாது. இத்தகைய நிலையில் தேசிய விடுதலையின் அங்கமாகச் சனநாயகப் புரட்சி இயக்கத்தை கட்டமைப்பதன் மூலமே அந்த தேசத்தை சோசலிசத்திற்கும் கம்யூனிசத்திற்கும் இட்டுச் செல்ல முடியும். பாட்டாளி வர்க்கம் இதில் தவறிழைத்தால் அம் மக்கள் பூர்சுவா தேசியவாதத்திற்கோ தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கோ பலியாகி சொல்லொணாத துயரங்களுக்கு உள்ளாவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

6. 2 தமிழ்நாட்டில் இதுவரை இருந்து வந்துள்ள பொதுவுடைமைக் கட்சி அமைப்புகளெல்லாம் இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் கிளைகளாகவே ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதக் கட்சிகளாகவே இருந்து வந்துள்ளன. ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதக் கட்சிகளால் ஒரு தேசிய இனத்தின் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு புரட்சிகர தலைமையளித்து புரட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லமுடியாது என்பது வரலாற்று ரீதியிலும் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

6. 3 தமிழ்நாடு, இந்திய தரகு முதலாளிய-பார்பனிய ஏகாதிபத்தியத்தால் அரசரிமை பறிக்கப்பட்டுள்ள-சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அடிமைத் தேசம். எனவே இங்கு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சனநாயகப் புரட்சியை தமிழ்நாடு தேச விடுதலையுடன் இணைந்த வடிவத்தில் மட்டுமே வெற்றிகரமாக நடத்திமுடிக்க முடியும். இக்கடமையை ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதக் கட்சிகளால் நிறைவேற்ற முடியாது.

6. 4 எனவே ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், இந்திய தரகு முதலாளிய-பார்பனிய ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராகத் தமிழ்த் தேசிய விடுதலையுடன் இணைந்த புதிய சனநாயகப் புரட்சியைக் குறைந்தபட்சத் திட்டமாகவும், சோசலிசம், கம்யூனிசத்தை அதிகப்பட்சத் திட்டமாகவும் கொண்ட தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சியை தமிழகப் பாட்டாளி வர்க்கம் கட்ட வேண்டும். இது தமிழ்மக்களின் வளமார்ந்த எதிர்காலத்திற்கு மட்டுமல்ல, பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்திற்கும் அவசியமாகும்.

6. 5 ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம், தேசிய சூனியவாதம், ஆகியவற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்திலேயே தமிழகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப்படையாக தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சியைக் கட்ட முடியும்.

6. 6 இப்போராட்டத்தின்போது இனவாதம், சாதிவாதம், சட்டவாதம் போன்ற சந்தர்ப்பவாதப் போக்குகளுக்கு எதிராக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். சனநாயகப் புரட்சியை முன்னிறுத்தி தேசிய விடுதலையைக் கைவிடுவது தேசிய சூனியவாதம் என்றால்; தேசிய விடுதலையை முன்னிறுத்தி சனநாயகப் புரட்சியைக் கைவிடுவது இனவாதம் ஆகும். இது வரலாற்றில் பிற்போக்கு சக்திகளின் சித்தாந்தமாக வெளிப்படுகிறது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஓர் அங்கமான சாதி ஒடுக்குமுறை மற்றும் சாதி வேற்றுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தை தேசிய விடுதலைக்கு எதிராக நிறுத்துவதில் அல்லது

அதிலிருந்து பிரிப்பதில் சாதிவாதம் வெளிப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற முழுக்கத்தை முன்னிலைப்படுத்தி தேசிய விடுதலையைக் கைவிடுகிறது சட்டவாதம்.

6. 7 தமிழகத்தில் இன்று இயங்கும் பல்வேறு மா-லெ குழுக்களும் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்துக்குப் பவியான தேசிய சூனிய வாத அமைப்புகளே. அவை தேசிய இனப்பிரச்சினையில் எடுக்கும் சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாடுகளால் அவற்றின் தேசிய சூனியவாதம் மறைந்துவிடவில்லை. போல்சுவிக்குழுவினரின் ஈழவிடுதலை ஆதரிப்பு, முன்னோடி குழுவினரின் சுதந்திரத் தமிழ்நாடு முழுக்கம், மா-அ.க. வின் அவ்வப்போதைய தமிழ், தமிழ் இனத்தின் மீதான பாசப்பொழிவு ஆகிய இவை எல்லாம் சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாடுகளே அன்றி அவற்றை தேசிய சூனியவாதத்திலிருந்து மீட்கும் நிலைப்பாடுகளல்ல. எந்த தேசிய இனத்துடனும் இணைக்கப்படாத இ.பொ.க. (மா-லெ)யின் இந்தியப் புதிய சனநாயகத் திட்டத்தை வைத்திருக்கும்வரை இவர்களுடைய எந்த நிலைப்பாடும் இவர்களை ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார வாதத்திலிருந்தும், தேசிய சூனியவாதத்திலிருந்தும் மீட்க முடியாது.

6. 8 ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதமும், தேசிய சூனியவாதமும் போர்க்குணமிக்க மக்கள் அமைப்புகள், இயக்கங்கள் குறித்த விமர்சகர்களே; அதிகமாகப் போனால் போர்க்குணமிக்க பொருளாதாரவாத போராட்டக்காரர்களே அல்லது சில தீவிரவாத நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகிறவர்களே இ.பொ.க.(மா-லெ) பிரிவுகள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அவை போர்க்குணம் மிக்க புரட்சிகர மக்கள் அமைப்புகள், அரசியல் இயக்கங்களுக்குத் தலைமையளிக்கும் சக்தியின்றி இருக்கின்றன. இ.பொ.க.(மா-லெ) அவற்றுக்குத் தலைமை தாங்கும் அமைப்புகளாக வளர்வதற்கு இச்சித்தாந்தங்கள் தான் தடையாக இருக்கின்றன. இ.பொ.க.(மா-லெ)யாக இருக்கும்வரை பாட்டாளி வர்க்கம் இச்சித்தாந்தங்களிலிருந்து விடுபடுவதோ, போர்க்குணமிக்க போராட்டங்கள், அமைப்புகள் பாலான விமர்சகர்கள் என்பதற்குமேல் தலைமைதாங்கும் சக்தி என்ற நிலைக்கு உயர்வதோ சாத்தியமில்லை.

6. 9 தமிழ்நாட்டில் தமிழக விடுதலைக்காக முதன்முதலில் குரல் எழுப்பியவர் (1938) பெரியார். அவர் பார்ப்பனியத்துக்கு எதிராகவும் குரல் எழுப்பினார். ஆனால் அவர் மார்க்சிய-லெனினியத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் இல்லை. ஒரு சனநாயகப் புரட்சியாளராகவோ, தேசிய

விடுதலைப் போராளியாகவோ செயல்பட்டவரும் அல்ல. ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி என்ற நிலைக்குமேல் அவருடைய அரசியல், சமூக செயல்பாடுகள் அமையவில்லை.

6. 10 அவர்வழிவந்த திராவிட இயக்கப் பிரிவுகள் எவையும் சனநாயகப் புரட்சி இயக்கங்களாகவோ தேசிய விடுதலை இயக்கங்களாகவோ அமையவில்லை, அவை அனைத்தும் பகுத்தறிவு இயக்கங்களாகவோ இட ஒதுக்கீடுக்கான இயக்கங்களாகவோ அல்லது சட்டமன்ற பாராளுமன்றவாத சீரழிவுக்கட்சிகளாகவோ அமைந்துள்ளன.

6. 11 தமிழக தேசிய விடுதலை, தமிழக சனநாயகப் புரட்சி என்ற இலட்சியங்களை தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் அடையவேண்டும் என்ற இலக்குடன்* அமைப்பு ரீதியான இயக்க நடவடிக்கைகளை முதன்முதலில் தமிழகத்தில் மேற்கொண்டவர் தோழர் தமிழரசன். அவர் இ.பொ.க. (மா-லெ) இயக்கத்தின் சாரமஜும்தாரின் இடது தீவிரவாத நிலைப்பாடுகளிலிருந்து மீளாமலே இந்நிலைப்பாடுகளை மேற்கொண்டார். மேலும் இ.பொ.க.(மா-லெ)யின் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்துக்கு எதிரான தத்துவார்த்தப் போராட்டத்தில் இந்நிலைப்பாடுகளை அவர் வந்தடையவில்லை. எனவே தத்துவப் பணிகளை புறக்கணித்த இடது தீவிரவாதமே அவருடைய நடவடிக்கைகளாக அமைந்துவிட்டன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் தமிழகத்தில் ஒரு புரட்சிகர தேசிய, சனநாயக இயக்கத்தை கட்டமைக்க முடியாது.

6. 12 மேலும் தமிழகம் முழுவதும் தமிழ்நாடு விடுதலையில் ஆர்வம்கொண்ட பல சிறு சிறு அமைப்புகளும் தனிநபர்களும் இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய நிலைப்பாடுகள் மார்க்சிய-லெனினிய தத்துவார்த்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் வந்தடையப் பெற்றவையாகவோ, அவர்கள் விடுதலைக்கான அமைப்பு, இயக்க நடைமுறை கொண்டவர்களாகவோ இல்லை.

6. 13 இந்நிலையில் தமிழகத்தில் ஒரு சக்திவாய்ந்த தேசிய மற்றும் சனநாயக இயக்கத்தைக் கட்டமைத்து தேசிய விடுதலைப் புரட்சியை எதிர்கால சோசலிச, கம்யூனிச இலட்சியங்களுடன் இணைத்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் கடமையை தமிழகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்

* இதே இலக்குடன் நற்காலிக மத்தியக் கமிட்டி, தமிழக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனும் பெயரில் 1969 மார்ச்சில் சக்தியமங்கலத்திலிருந்து நகல் அறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் தொடர்ச்சியாக அமைப்பு, இயக்க நடைமுறைகள் ஏதும் இல்லை.

முன்னணிப்படையாகக் கட்டப்படவிருக்கும் தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சி எதிர்கொண்டிருக்கிறது.

6. 14 தமிழ்நாட்டில் கட்டப்படும் இக்கட்சி மார்க்சிய-லெனினிய-மாசேதுங் சிந்தனையை தத்துவ ஆயுதமாகக் கொண்டிருக்கும். அது கட்டமைக்கும் தேசிய விடுதலைப்புரட்சி பாட்டாளிவர்க்க சர்வ தேசியத்தை வளப்படுத்துவதாகவும், உலக சோசலிசப் புரட்சியின் அங்கமாகவும் இருக்கும். இம் மாபெரும் கடமைக்காக அது தமிழகப் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையில் தமிழ் மக்களை-தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் மற்றும் அனைத்து புரட்சிகர சக்திகளை - தேசிய விடுதலைப் புரட்சிக்கு அணிதிரட்ட வேண்டும்.

6. 15 தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய சக்திகள் பின்தங்கிய சாதிய, தொல்குல உணர்வில் இருக்கும் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு பார்ப்பனிய இந்துமத உணர்வூட்டி அவர்களைத் தமது இந்தியத் தேசிய ஏகாதிபத்திய நோக்கங்களுக்கு அணிதிரட்டும் முயற்சிகளை இடைவிடாது மேற்கொண்டு வருகின்றன. இதற்கு மாறாக பாட்டாளி வர்க்கம் மிகப் பின்தங்கிய சாதிய, தொல்குல உணர்வில் இருக்கும் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு தேசிய (இன), வர்க்க உணர்வூட்டி தேசிய விடுதலைப் புரட்சிக்கு அணிதிரட்ட வேண்டும்.

6. 16 தமிழ்நாடு தேசிய விடுதலைப் புரட்சிக்கு ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம் மட்டுமன்றி தரகு முதலாளிய-பார்ப்பனிய இந்திய ஏகாதிபத்தியமும் வீழ்த்தப்பட வேண்டும். இம்மாபெரும் கடமையை இந்தியாவில் இருக்கும் பிற தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்க கட்சிகளும் எதிர் கொண்டுள்ளன. எனவே, சாத்தியமான அளவில் பிற தேசிய இனப் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகள், சனநாயக இயக்கங்களுடன் நெருங்கிய உறவையும், சாத்தியமான கூட்டுநடவடிக்கை, கூட்டமைப்புகளையும் கட்சி மற்றும் ம.தி. அமைப்புகள் மூலம் உருவாக்க வேண்டும். இது தேசிய விடுதலைப்புரட்சியின் வெற்றியைத் துரிதப்படுத்தவும், உறுதிப்படுத்தவும் அவசியமாகும். மேலும் உலக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்துடனும், குறிப்பாக இந்திய விரிவாதிக்க நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்படும் நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்க மற்றும் சனநாயக இயக்கங்களுடனும் நெருக்கமான உறவுகளைப் பேணுவதும் தமிழ்ப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தேசிய, சர்வதேசிய இலட்சியங்களுக்கு அவசியமாகும்.

6. 17 ஒரு புரட்சியின் வெற்றிக்கு புரட்சிகர கட்சி, அய்க்கிய முன்னணி, மக்கள்படை ஆகிய மூன்று மந்திராயுதங்களும் அவசியமாகும். அதாவது சித்தாந்தப் போராட்டம், அரசியல் போராட்டம், ஆயுதப் போராட்டம் ஆகியவற்றின் ஊடாகவே எந்த ஒரு புரட்சிகர இயக்கமும் வெற்றிபெற முடியும். ஒரு புரட்சிகர கட்சி இன்றி ஒரு புரட்சிகர அய்க்கிய முன்னணியோ, மக்கள் படையோ சாத்திய மில்லை. சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் தலைமையிடம் இன்றி அரசியல், ஆயுதப் போராட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது. இதில் அரசியல் போராட்டம் முக்கியமானதும் ஆயுதப்போராட்டம் தீர்மான கரமானதும் ஆகும்.

6. 18 புரட்சிகர மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சி சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் மூலமே கட்டப்படுகிறது. இதற்கு முதலில் ஒரு சித்தாந்தத் தளத்தை நிறுவுவது அவசியமாகும். அதன் மூலமே ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியையும், தொடர்ந்து அதன் தலைமையில் ஒரு அரசியல் படையையும் ஆயுதப்படையையும் கட்டி புரட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லமுடியும்.

6. 19 மார்க்சிய-லெனினிய-மாசேதுங் சிந்தனையை தமிழகத்தின் பருண்மையான நிலைகளுக்குப் பொருத்துவோம். நமது தேசிய, சர்வதேசிய கடமைகளை நிறைவுசெய்வோம். தேசியக் கடமைகளை நிறைவு செய்யாதவர்கள் சர்வதேசியவாதிகளாக இருக்க முடியாது. நிச்சயமாக ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதிகளும், தேசிய சூனியவாதிகளும் சர்வதேசியவாதிகளாக இருக்கமுடியாது. தமிழ்நாடு மார்க்சிய-லெனினியக் கட்சியைக் கட்டுவோம்! தமிழக விடுதலைப் புரட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல உறுதி கொள்வோம்!

